

РЕШЕНИЕ

№ 708

гр. С., 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 121-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ Н. ТОПАЛОВА

при участието на секретаря АНЕЛИЯ Б. ЛЮБЕНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЯ Н. ТОПАЛОВА Административно наказателно дело № 20211110216821 по описа за 2021 година

Р Е Ш Е Н И Е №

гр. С., 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД-С., НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 121-ви състав, в публично заседание на 07.02.2022 г. в състав:

Районен съдия: ПЕТЯ ТОПАЛОВА

при секретаря ал като разгледа докладваното от съдия Топалова **АНД №16821 по описа за 2021 г. на РС-С.**, за да се произнесе взе предвид

следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Съдът е сезиран с жалба от „фирма гр. С., район АДРЕС, представлявано заедно от СП и КК с ЕИК XXX против наказателно постановление №Р-10-833/04.11.2021 г. на зам.-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което му е наложена имуществена санкция в размер 1 000 лв. на основание чл. 647 ал. 2 и чл. 644 ал. 1 т. 2 КЗ вр. чл. 648 ал. 1 КЗ за нарушение по чл. 563 ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 520 ал. 1 от Кодекса за застраховането.

В жалбата се излагат подробни доводи, че наказателното постановление е незаконосъобразно и се иска неговата отмяна, поради допуснати процесуални нарушения – неправилно определена дата на нарушението. Правят се оплаквания също, че наложеното наказание не съответства на целите на наказанието по чл.12 ЗАНН, алтернативно се иска приложение на чл.28 ЗАНН /маловажен случай/. Предлага на съда да отмени изцяло наказателното постановление като незаконосъобразно. Редовно призовано, ЮЛ не изпраща представител в с.з.

Въззиваемата страна редовно призована се представлява от юрисконсулт Г която оспорва жалбата и моли съда да потвърди изцяло наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и логическо единство във връзка с оплакванията в жалбата, приема за установено следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна в преклузивния срок. Разгледана по същество, същата е ЧАСТИЧНО НЕОСНОВАТЕЛНА.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

Контролните органи на въззиваемата страна на 17.09.2021 г. получили писмо с вх. №23-1-45 управителният съвет на Гаранционния фонд и уведомил КФН относно неизплатени от страна на дружеството-жалбоподател към 13.09.2021 г. остатък от годишна вноска за 2020 г. и лихви за забава за периода от 09.09.2021 г. до 12.09.2021 г. вкл. за сключени застрахователни полици по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и „Злополука“ на пътниците към Обезпечителния фонд в общ размер на 1 111 918,06 лв. , както следва: 1/ 1 110 683,97 лв. - остатък от годишна вноска за 2020 г., дължима в срок до 31.05.2021 г.; 2/ 1 234,09 лв. - лихва за забава за периода от 09.09.2021 г. до 12.09.2021 г. Гаранционният фонд твърди, че след постъпили плащания от страна на застрахователя са били извършени преизчисления и към 16.09.2021 г. задължението на „ЗД Бул Инс“ АД е в размер на 913 097,63 лв.

С писмо с вх. №23-1-45/08.10.2021 г. дружеството-жалбоподател е представило платежни нареждания, както следва:

с платежно нареждане от 07.09.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 300 000 лв., като за основание на превода е посочено „вноска за Обезпечителен фонд 2020 г.“;

с платежно нареждане от 08.09.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 200 000 лв., като за основание на превода е посочено „вноска за Обезпечителен фонд 2020 г.“;

с платежно нареждане от 14.09.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 100 000 лв., като за основание на превода е посочено „вноска за Обезпечителен фонд 2020 г.“;

с платежно нареждане от 16.09.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 100 000 лв., като за основание на превода е посочено „вноска за Обезпечителен фонд 2020 г.“;

с платежно нареждане от 20.09.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 100 000 лв., като за основание на превода е посочено „вноска за Обезпечителен фонд 2020 г.“;

с платежно нареждане от 04.10.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 100 000 лв., като за основание на превода е

посочено „вноска за Обезпечителен фонд 2020 г.“;

с платежно нареждане от 05.10.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 200 000 лв., като за основание на превода е посочено „Вноска за Обезпечителен фонд 2020 г.“;

с платежно нареждане от 06.10.2021 г. жалбоподателят изплаща на анционен фонд сумата от 200 000 лв., като за основание на превода е посочено „вноска за Обезпечителен фонд 2020 г.“;

с платежно нареждане от 07.10.2021 г. „ЗД Бул Ине” АД изплаща на Гаранционен фонд сумата от 314 303,61 лв., като за основание на превода е посочено „вноска за Обезпечителен фонд 2020 г.“

Съгласно разпоредбата на чл. 563 ал. 1 КЗ, средствата на Обезпечителния фонд по чл. 521 ал. 1 т. 2 се набират от: 1/ годишни вноски на застрахователите, определени по реда на този кодекс; 2/ доходи от инвестиране на средствата на Обезпечителния фонд; 3/ получените от Обезпечителния фонд суми от имуществото на застрахователя в несъстоятелност в случаите на суброгация на Гаранционния фонд; 4/ приходи от вземания по регресни иски; и 5/ други източници, незабранени със закон. Разпоредбата на чл. 521 ал. 1 КЗ е категорична, че Гаранционният фонд създава и управлява като обособени сметки: 1/ Фонд за гарантиране на вземанията на увредените лица от незастраховани и неидентифицирани моторни превозни средства, наричан по-нататък „Фонд за незастраховани МПС“; 2/ Фонд за гарантиране на вземанията при несъстоятелност на застраховател, т.нар. „Обезпечителен фонд“.

Разпоредбата на чл. 563 ал. 2 КЗ регламентира, че всеки застраховател по чл. 520 ал. 1 прави годишна вноска в Обезпечителния фонд в размер, определен от комисията по предложение на съвета на фонда, който размер е не по-малко от: 1/ за всяко лице, застраховано по всеки договор за рискова застраховка по раздел 1 от приложение №1, осигуряващ покритие в съответната година - по 0,70 лв.; 2/ за всяко лице, застраховано по всички останали договори за застраховка по раздел 1 от приложение №1, осигуряващи покритие в съответната година - по 1 лв., но не повече от 2 на 100 от размера на дължимата годишна премия; 3/ за всяко МПС, във връзка с което е сключена застраховка по т. 10.1, раздел II, буква "А" от приложение №1, за съответната година - по 1,50 лв.; 4/ за всяко място, без мястото на

водача, за което е сключена задължителна застраховка "Злополука" на пътниците за съответната година - по 0,20 лв.

На 23.12.2019 г. КФН приема Решение №1325-ГФ, с което размерът на вноската по чл. 563 ал. 2 т. 3 КЗ за всички застрахователи по чл.519 ал. 1 КЗ за 2020 г., която вноска се отнася до финансирането на Обезпечителния фонд във връзка с чл. 563, ал. 1, т. 1 от КЗ, е определен на 2,50 лв. за година за всяко моторно превозно средство, във връзка с което е сключена по т. 10.1, раздел II, буква „А“ от приложение №1 на КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 563 ал. 3 КЗ, застрахователите, включително клоновете на застрахователи от трета държава, превеждат дължимата годишна вноска в срок до 31 май на годината, следваща годината, за която се отнася вноската.

Контролните органи приели, че дружеството е извършило нарушение по смисъла на чл. 563 ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 520 ал. 1 от Кодекса за застраховането и свидетелят В.Р. Шуманов, на длъжност „старши експерт“ в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ на КФН, съставил и връчил надлежно на пълномощник АУАН №Р-06-889/26.10.2021 г.

Няма данни по преписката, жалбоподателят-ЮЛ да се е възползвал от възможността, предоставена му по чл.44 ал.1 ЗАНН.

Наказващият орган възприел изцяло установената от контролните органи фактическа обстановка и издал атакуваното наказателно постановление.

Въз основа на горното, съдът прави следните правни изводи:

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетеля В.Р. Шуманов - актосъставител и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

Съдът кредитира изцяло приобщените по делото доказателства и доказателствени средства, в които не се наблюдават противоречия.

Приобщените по делото доказателствени източници, тълкувани

поотделно и в своята взаимовръзка, в пълнота сочат на възприетата от съда фактическа обстановка.

Предвид горното и по аргумент от противното от разпоредбата на чл. 305 ал. 3 НПК по-детайлен анализ на доказателствените материали съдът не дължи да излага.

При служебна проверка на АУАН и НП съдът констатира, че при тяхното съставяне, респ. издаване, не са допуснати съществени процесуални нарушения, нарушаващи правото на защита на наказаното лице, същите съдържат законоустановените реквизити, издадени са от компетентни органи, в предвидените за това срокове, като в тази връзка възраженията в жалбата са неоснователни.

Установеното нарушение е ясно и подробно описано, както в АУАН, така и в НП, а между словестното описание на нарушението и дадената му правна квалификация е налице пълно съответствие, като възраженията в жалбата в тази насока са неоснователни. Неоснователно е и възражението за неправилно определена дата на нарушението.

Съгласно разпоредбата на чл. 520 ал. 1 Кодекса за застраховане, всички застрахователи със седалище в Република България и застрахователите от трета държава, регистрирали клон по Търговския закон в Република България, предлагащи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците, ичи застраховка по раздел I от приложение №1, са длъжни да правят вноски в Гаранционния фонд в размер и по начин, определени със същия кодекс.

За дружеството-жалбоподател, съгласно чл. 563 ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 520 ал. 1 КЗ, е възникнало задължение в срок до 31.05.2021 г. да изплати дължимата към Обезпечителния фонд на Гаранционния фонд годишна вноска за 2020 г. Дружеството е изплатило дължимата парична сума на Гаранционния фонд с платежни нареждания от дати - 07.09.2021 г., 08.09.2021 г., 14.09.2021 г., 16.09.2021 г., 20.09.2021 г., 04.10.2021 г., 05.10.2021 г., 06.10.2021 г. и 07.10.2021 г., но, извън рамките на законоустановения срок.

Дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 563 ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 520 ал. 1 КЗ да заплати дължимата годишна вноска към Обезпечителния фонд на Гаранционния фонд за 2020 г. в срок до 31.05.2021 г.

Субект на нарушението е ЮЛ, поради което въпросът за вината като

елемент от субективната страна на нарушението не подлежи на обсъждане.

Правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател за нарушение на чл. 563 ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 520 ал. 1 от Кодекса за застраховането. Процесното нарушение е формално и в неговия фактически състав не се включва настъпването на вреди.

Съдът намира, че не са налице основания за квалифицирането на случая като маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като забавеното изплащане на дължимата годишна вноска към Обезпечителния фонд на Гаранционния фонд възпрепятства създаването на условия за стабилен, прозрачен и ефективен застрахователен пазар.

Наложената имуществена санкция е в минималния размер от 1 000 лв. и НП като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено изцяло.

При този изход на делото основателна е претенцията на въззиваемата страна на основание чл.63д ал.4 ЗАНН за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като същото следва да бъде определено в посочения размер в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена въз основа на законовата делегация по чл. 37 ЗПП размер на 120 лв.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63 ал. 1 ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №Р-10-833/04.11.2021 г. н а зам.-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на „фирма гр. С., с ЕИК ХХХ, е наложена имуществена санкция в размер 1 000 лв. на основание чл. 647 ал. 2 и чл. 644 ал. 1 т. 2 КЗ вр. чл. 648 ал. 1 КЗ за нарушение по чл. 563 ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 520 ал. 1 от Кодекса за застраховането.

ОСЪЖДА „фирма гр. С. 1407, район АДРЕС, представлявано заедно от СП и КК с ЕИК ХХХ, да заплати на Комисия по финансов надзор сума в размер на 120 лв. - юрисконсултско възнаграждение за една инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд С.-град.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

РЕШИ:

Съдия при Софийски районен съд: _____